

Hoff (S), Erik Holst (S), Grete Hækkerup (S), Per Hækkerup (S), Svend Jakobsen (S), Egon Jensen (S), Erling Jensen (S), Henning Jensen (S), Jørgen Jensen (DKP), Lars Emil Johansen (SF), Anker Jørgensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Kampmann (S), Risgaard Knudsen (S), Ejler Koch (S), Freddy Madsen (DKP), Maigaard (SF), Poul Mortensen (S), Inge Fischer Møller (S), Orla Møller (S), Otto Mørch (S), Johan Nielsen (S), Karl Nielsen (S), Ib Nørlund (DKP), Aase Olesen (RV), Erling Olsen (S), Ole Olsen (SF), Robert Pedersen (S), Gert Petersen (SF), Ingomar Petersen (RV), Grethe Philip (RV), Henning Philipson (SF), Kaj Poulsen (S), Hanne Reintoft (DKP), Winnie Russell (S), Skytte (RV), Stinus (RV), Ebba Strange (SF), Søgaard (S), Tastesen (S), Birte Weiss (S), Wilhjelm (VS) og Ømann (SF).

Fraværende:

Abel (CD), Albertsen (S), Kaj V. Andersen (V), Hilmar Baunsgaard (RV), Berglund (Grønl.), Chr. Christensen (KrF), Arne Christiansen (V), Haunstrup Clemmensen (KF), Poul Dalsager (S), Poul Dam (SF), Ole Espersen (S), Guldborg (V), Poul Hartling (V), Hans Jørgen Jensen (S), Jens Peter Jensen (V), Knud Jespersen (DKP), Kofoed (V), Edele Kruchow (RV), Wichmann Madsen (V), Niels Matthiasen (S), K. J. Mortensen (S), Jens Møller (KrF), Røtzler Møller (V), Brøndlund Nielsen (V), Helge Nielsen (S), Kjeld Olesen (S), Patursson (Færø.), Buchart Petersen (S), Anna Dorith Skriver (V) og Chr. Thomsen (S).

§ 2, således ændret, og §§ 3-23 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning.
(Lovforslag nr. 173. Fremsat 29/1 76. Første behandling 16/3 76. Betænkning 13/5 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget forkastedes med 110 stemmer mod 13.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger [af Stetter m. fl.].

(Lovforslag nr. 146. Fremsat 16/1 76. Første behandling 17/2 76. Betænkning 12/5 76).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets

overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

Den behandling, vi nu tager fat på, ser desværre ud til at minde i uhyggelig grad om noget, som vi adskillige gange tidligere har været igennem. Det konservative folkeparti finder frem til et godt og fornuftigt forslag, som man begrundet og fremfører med styrke ved første behandling, men når man så tager fat på udvalgsbehandlingen, så er det sådan, at så snart socialdemokraterne blinker med en lillefinger, ja, så brister enhver selvtilid og mod på tilværelsen hos de konservative forslagsstillere, og de falder straks socialdemokraterne om halsen og umuliggør derved, at man kan opnå nogen bedre løsning end den, som det socialdemokratiske lavmål nu tilsiger.

Det så vi ved den socialistiske investeringsbank — den nordiske investeringsbank, hed den vist — det så vi, da vi beskæftigede os med, hvordan man skulle plyndre efterlevende ægtefæller med hensyn til arveafgift, og nu ser vi det på et område, hvor det er ganske klart og evident for enhver og har været det i årevis, at al saglighed tilsiger, at disse driftsmidler, som har karrosserier af metal og kører rundt på nogle gummiomgivne hjul — det, man også kalder biler — ikke skal behandles anderledes end enhver anden form for erhvervsaktiver. Det er så ganske givet, at baggrunden for denne behandling alene er at søge i, at der i den gamle generation, hvor biler var noget nyt, der dukkede op, var en anderledes misundelsesindstilling til denne nye måde, man kunne blive befordret på. Det fortsætter altså nu, efter at bilerne er blevet et nødvendigt arbejdsredskab for hundredtusindvis af danske, både på den ene, tredje og femte måde, og hvor derfor al skattesaglig fornuft måtte tilsige, at man helt opgav at have grænser.

Det, der i og for sig er det nye, er, at udvalgsbehandlingen har kastet lys over, at der slet ikke er nogen provenugevinst — i hvert fald ikke en provenugevinst af nævneværdig betydning — for skatteministeren ved at opretholde denne diskriminering imod bilerne sammenlignet med andre aktiver. Når man tænker på, at hvad man ellers taler om af millioner af kroner i provenu,

når det er afskrivningsregler, der er tale om, så er det forsvindende lidt, der kan blive i difference imellem, hvad ministeren ville opnå i provenu på kontiene for de 4 forskellige motorskatter, vi har, sammenlignet med, hvad han taber på indkomstskatteunderkontoen på finanslovens § 1. Der er ikke nogen, der kan sige, om differencen blev positiv eller negativ.

Dertil kommer, at den gamle skrøne — som vi senest hørte ført frem i bededagsugen i 1974 — om, at biler kræver en særlig høj valutakvota, også er blevet afkræftet nok så grundigt igennem de bilag, som er optrykt til betænkningen, og som viser, at der ikke er nogen særlig høj valutakvota — navnlig ikke for de dyre biler, som dette forslag drejer sig om.

Vi må bedrøvet erkende, at flertallet, som de konservative altså totalt har kapituleret for, vil gennemføre en forringelse af forslaget fra de 85.000 til de 65.000 kr. Vi stritter selvfølgelig imod, så længe vi overhovedet kan undgå forringelser af forslaget, og vi anbefaler meget kraftigt, at man stemmer for underændringsforslaget, som er optaget i betænkningen under nr. 3.

Helt tragikomisk bliver det, når vi kommer til de sidste ændringsforslag, nr. 4 og 5. Med sædvanligt ukendskab og ufølsomhed over for, hvordan livet er ude i erhvervslivet, har disse forligspartier nu dekretet, at denne nye regel kun skal gælde for biler, der købes i 1976. Jeg skal love for, at der kommer en byttemanipulation i stand mellem ØKs biler og A. P. Møllers biler osv., sådan at alle kan komme til at have erhvervet biler i 1976. Det er en så livsfjern og håbløs overgangsregel, som ministeren med sit følgagtige flertal har fremsat ændringsforslag om i betænkningen, og det må være aldeles oplagt at slette den for at undgå alle de mange mærkelige byttemanipulationer og salg frem og tilbage, som så ganske givet vil blive udløst ved, at denne nye lov ikke skal have virkning for de biler, som er anskaffet før 1. januar 1976, og som har kostet over 40.000 kr. Der er ganske givet i hundredtusindvis af biler her i landet, som nu kun kan blive afskrevet af dem, der er tilstrækkelig fikse på fingrene og har en advokat eller revisor, der følger med i, hvad der sker, og derfor sørger for at få lavet nogle mageskifter eller andre dispositioner med udskiftning af biler-

[Glistrup.]

ne. Til ingen verdens nytte skal vi nu i de kommende måneder — og sikkert særligt i ugen op mod nytår — udsættes for, at der skal ejerskiftes en hel del biler, bare fordi man i ministeriet for skatter og afgifter stiller så virkelighedsfjerne ændringsforslag, og fordi de konservative også på det punkt bare falder på maven for, hvad regeringen siger.

Velbekomme!

Camre (S):

Må jeg først til det sidste, hr. Glistrup fremhævede her, sige, at jeg ikke tror, at denne byttehandel med motorkøretøjer vil tage så voldsomme dimensioner; jeg nægter ganske enkelt at tro på, at der skulle være så mange svindlere inden for dansk erhvervsliv, at det skulle tage det beskrevne omfang.

Det er klart, at det kunne være ønskeligt ud fra de afskrivningsberettigedes synspunkt at ophæve grænsen helt. Det vil koste 66 mill. kr. i årligt provenutab i løbet af 5-6 år, men det forslag, som der er nået enighed om i udvalget, koster kun 53 mill. kr. Og da vi her som ved alle andre skattemæssige problemer ikke står over for et problem, der kun kan anskues fra den ene side, altså her fra den afskrivningsberettigedes, men også må anskues fra samfundets side — fra det samfund, som har brug for penge til en række formål, det samfund, som i forvejen har målsætninger i retning af at lette indkomstskatten — ja, så må man sige, at det er nødvendigt at tage hensyn også til dette. Jeg må sige, at jeg forstår slet ikke, at netop hr. Glistrup, der jo er indkomstskattens svorne fjende, går imod på et område som dette at få penge ind ad den indirekte vej, som der jo her er tale om, nemlig en inddækning over varepriserne. Det er jo den inddækning, der vil ske af de penge, man ikke kan afskrive over indkomstskatten.

Jeg skal erkende, at vi ikke af egen drift ville have fremsat et forslag af denne karakter ud fra de før nævnte provenumæssige betragtninger, men jeg finder alligevel grund til nu her at sige en tak til det konservative folkeparti, fordi det konservative folkeparti er gået ind på et forlig af denne karakter omkring de 65.000 kr. og ikke de 85.000 kr., som var i det oprindelige forslag.

Det viser, at det konservative folkepartis realitetssans på dette område også er større end fremskridtspartiets.

Ømann (SF):

Da denne regel blev indført, var det som et valutaværn, det var spørgsmålet om at begrænse importen af biler og dermed forbruget af fremmed valuta. Det var en fornuftig foranstaltning, og der er ingen tvivl om, at den i et vist omfang har virket.

Det er klart, at man må foretage en ajourføring af en sådan spærreregulering, ellers opstår der, efter som tiden går og inflationen udvikles, ting, som gør reglen til intet, f. eks. det, at man køber udelukkende erhvervsbiler og køber dem så store, som man vil have dem, og så afskriver med de fulde procenter. Derfor er en vis ajourføring en nødvendighed.

Men siden man indførte denne regel af hensyn til valutaen, er der rigtignok andre hensyn, der er kommet til. Der er kommet energihensyn og miljøhensyn, og derfor kan man sige, at de argumenter af spærende art, som gjaldt, dengang man indførte reglen, de optræder nu med større vægt og tilsiger i og for sig ikke en fuld ajourføring.

Derfor må jeg sige, at jeg ikke kan tiltræde det ændringsforslag, som er kommet fra flertallets side om at forhøje grænsen så kraftigt som til de 65.000 kr. Jeg kan endnu mindre tiltræde de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

I øvrigt mener jeg, at når man forhøjer til 65.000 kr., så får man ikke denne kraftigere spæring, som der i og for sig er behov for i dag.

Stetter (KF):

Hr. Glistrup sagde, at vi med styrke argumenterede for den af os foreslåede grænse på 85.000 kr. ved første behandling den 17. februar. Jeg skal bede hr. Glistrup læse mit svar efter at have hørt ordførerne; det findes i Folketingstidende 1975-76, sp. 6101. Jeg sagde dengang, at vi mener, de 85.000 kr. er en rimelig grænse, men kan vi ikke opnå flertal for denne grænse, må vi tage det flertal, vi kan få for en lavere.

Hr. Glistrup kan åbenbart ikke tåle, at det konservative folkeparti opnår resultater. Det kan hr. Glistrup ikke forhindre.

Glistrup (FP):

Jeg kan ikke forstå, hr. Stetter kan kalde det her for, at det konservative folkeparti opnår resultater. Jeg opfatter det som, at det konservative folkeparti kapitulerer. Det konservative folkeparti har ingensinde været rede til at forhandle med os andre om at etablere et flertal af frygt for at komme i modsætningsforhold til socialdemokratiet, der ligger på lavmålet i denne sag. Hvis bare det konservative folkeparti havde været med til det, havde vi da så ganske givet fået i hvert fald en højere grænse ind end de 65.000 kr., som det nu ender i.

Hr. Camre anvendte i sin argumentation vedrørende provenutabet tal, der angav et bruttoprovenutab. Hr. Camre siger, at der vil komme et tab ved at følge fremskridtspartiets forslag på 66 mill. kr. mod 53 mill. kr. efter socialdemokraternes forslag. Det er 13 mill. kr.s bruttoprovenutab i indkomstskat, men derfra skal jo trækkes, hvad der kommer ind i øgede motorskatter. Det er derfor, jeg fastholder, at det er meget svært at sige, om der netto er noget provenutab, eller om det går til den anden side.

Hr. Camre undrede sig over, at fremskridtspartiet som indkomstskattens svorne fjende virkelig kunne stille et forslag om at forenkle indkomstskatten; for det er jo det, vort forslag går ud på, at en af disse unødvendige krøller og gesvejsninger på lovgivningen, som nu findes i de to paragraffer i afskrivningsloven, skal afskaffes. Ja men kan vi ikke få det bedste, nemlig helt blive af med indkomstskatten, så vil vi da gerne have et indkomstskattesystem, der er så enkelt som muligt, og ikke have disse vældig tykke lovebøger med alle disse mange særregler, som folk de fjanter rundt i. Det er jo det, vi bidrager til med denne lovtekniske forenkling med det ændringsforslag, som vi har stillet, og som jeg anbefaler at man stemmer for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 angående lovforslagets titel
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 3
forkastedes med 96 stemmer mod 23.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1
vedtoges med 84 stemmer mod 34; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1 i den ændrede affattelse
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2
forkastedes med 95 stemmer mod 24; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2
vedtoges med 91 stemmer mod 28; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 2 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Goodwill, aktier og andelsboliger m. v.).
(Lovforslag nr. 250. Fremsat 12/5 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kampmann (S):

Dette lovforslag er et resultat af to sæt af løfter. Det første løfte stammer fra den ændring af loven om særlig indkomstskat, der blev vedtaget i sidste folketingssamling, og som jo særlig vedrørte landbrugsejendomme, hvor vi i betænkningen gav udtryk for, at tilsvarende problemer i byerhvervene skulle finde en løsning. Det andet løfte blev afgivet i septemberforliget, hvor der er indføjet en aftale om, at der senest i denne folketingssamling skal søges gennemført et lovforslag til løsning af byerhvervenes proble-